

Tövisskesné Dsupin Judit

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1301-4/2015
Érkezett:	2015 OKT 01.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	tf

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti út 35-45.

1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A 2014. évi LXXVII. törvény az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről 10. § és a 15. § (1) bekezdésének megsemmisítését kérem az Alkotmánybíróság által 2015. május 13-án átvett panasz indítványomban, és annak 2015. július 2-án átvett kiegészítésében.

(IV/1301/2015.)

A megsemmisíteni kért törvényhelyek:

2014. évi LXXXVII. törvény

10. § A deviza vagy devizaalapú fogyasztói jelzálogkölcsön-szerződés tekintetében jogosult pénzügyi intézmény az elszámolási törvény szerinti elszámolási kötelezettsége teljesítésének határidejéig köteles a deviza vagy devizaalapú fogyasztói jelzálogkölcsön-szerződés alapján fennálló vagy az abból eredő teljes, az elszámolási törvény alapján teljesített elszámolás alapján megállapított tartozást - ideértve a devizában felszámított kamatot, díjat, jutalékot és költséget is - a fordulónappal az adott devizanem

a) 2014. június 16. napja és 2014. november 7. napja közötti időszakban az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyamainak átlaga vagy

b) 2014. november 7. napján az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyama közül a fogyasztó számára kedvezőbb devizaárfolyamon forintkövetelésre átváltani (a továbbiakban: forintra átváltás).

15. § (1) A fogyasztónak a pénzügyi intézmény által felmondott - de a pénzügyi intézmény vagy a vele összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó pénzügyi intézmény által késedelmes követelésként még nyilvántartott, az elszámolási törvény alapján teljesített elszámolás szerint megállapított - deviza vagy devizaalapú fogyasztói jelzálogkölcsön-szerződésből eredő tartozása összegét a pénzügyi intézmény 2015. február 1. napjával

a) a 2014. június 16. napja és 2014. november 7. napja közötti időszakban az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyamainak átlaga vagy

b) a 2014. november 7. napján az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyama közül a fogyasztó számára kedvezőbb devizaárfolyamon forintban meghatározott követelésre váltja át.

Jelen beadványomban indokolni kívánom a megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény alábbi rendelkezéseivel is:

Szabadság és felelősség:

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

XXII. cikk

(1) Magyarország törekszik arra, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeit és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítsa.

Azon okokat szeretném előbb megjelölni, amelyek álláspontom szerint a forintosításról szóló törvény egyes rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességéhez vezettek.

A 2014. évi LXXVII. törvény 1. §-ában meghatározásra került, hogy mely kölcsönszerződésekre terjed ki a törvény hatálya.

"...a 2014. évi XXXVIII. törvény és a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: elszámolási törvény) alapján - elszámolási kötelezettség terheli."

Álláspontom szerint amiatt következett be a 2014. évi LXXVII. törvény egyes rendelkezéseinek alaptörvény-ellenessége, mert a törvény alkotói figyelmen kívül hagyták, hogy a magyar állam a hatalom megosztásának elvén alapszik, és ennek ellenére a Kúriának a PJE határozatát vették mindenben alapul a devizaalapú hitelezés miatt kialakult válsághelyzet törvény általi rendezése során.

Alapvetés C) cikk

(1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

Ennek ellenére az Országgyűlés, Magyarország törvényhozó szerve a törvény megalkotása során a Kúria által meghozott polgári jogegységi határozatában foglaltak szerint járt el minden vonatkozásban, miközben lehetősége volt a törvényalkotás során önálló döntést hozni az elszámoltatásban érintett adósok körének kérdésében, az árfolyam kockázat adósrá hárításának jogszerűsége kérdésében, és abban a kérdésben is, hogy az elszámoltatásnak mik legyenek az elvei és milyen módon történjen.

Az Országgyűlésnek nincs módja a Kúria munkáját felülbírálni a hatalom megosztásának elve miatt, de arra van lehetősége, hogy a vonatkozó jogszabályok teljes körét figyelembe vegye a törvényhozás során.

Az Alaptörvény az Országgyűlésről:

1. cikk

(2) Az Országgyűlés

a) megalkotja és módosítja Magyarország Alaptörvényét;

b) törvényeket alkot;

Az Alaptörvény a Bíróságokról, ezek között a legfőbb bírósági szervről, a Kúriáról:

25. cikk

(1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.

(2) A bíróság dönt

a) büntetőügyben, magánjogi jogvitában, törvényben meghatározott egyéb ügyben;

b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;

c) az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről;

d) a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról.

(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Nem volt akadályoztatva az Országgyűlés abban, hogy a kialakult helyzetet minden vonatkozásban rendezze, és figyelembe vegye a hatályos jogszabályokat.

A devizaalapú hitelezés során történt jogsértések következményeinek jogszerű rendezése volt a cél, ehhez pedig a hatályos jogszabályok lehetnek iránymutatóak, és nem pusztán a legfőbb bírósági szerv, a Kúria határozata, amely nem jogszabály.

A Kúria 2/2014. évi PJE határozatából:

„1. A deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot – a kedvezőbb kamatmérték ellenében – korlátozás nélkül a fogyasztó

viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható.

E rendelkezés tisztességtelensége csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó (a továbbiakban: fogyasztó) számára annak tartalma a szerződéskötéskor – figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is – nem volt világos, nem volt érthető.

Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen.”

A Kúria PJE határozatában nem tekintette vizsgálhatónak az árfolyamkockázat adós általi viseléséről szóló szerződéses rendelkezést, mivel a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezésnek tartja.

Az előbbi beadványaimban kifejtettem, hogy a Kúria azon álláspontja, miszerint a bank devizában meghatározott pénztartozást adott volna meg az adósnak, bizonylattal nem támasztható alá. Ilyen bizonylat nincs, arról nekünk, adósoknak tudnunk kellene, mivel pénztartozás megadásakor kell lennie egy teljesítést tanúsító bizonylatnak, aminek ellenében a pénztartozást megkaptuk volna a banktól. Kizárólag forint rendelkezésre bocsátásáról készült bizonylataink vannak nekünk, adósoknak hitelfolyósítás jogcímen, amely a bank pénzkölcsönnyújtási szolgáltatásáról készült, és nem nekünk megadandó pénztartozás számviteli bizonylata.

Ellenben ez a bizonylat, a bank pénzszolgáltatási tevékenységének bizonylata nincs lekönyvelve, és ennek kihasználásával történhetett meg az, hogy hitelfolyósítás jogcímen a forint nem lett nyilvántartásba véve, miközben ez a gazdasági esemény minden kétséget kizáróan megtörtént, ehelyett a folyósított forintösszeg devizában számolt ellenértékét vette nyilvántartásba a bank hiteltartozásként.

A kormány 2013. november 29-i indítványában (ügyszám: X/1769-0/2013.) velünk azonos álláspontját fejtette ki az Alkotmánybíróság előtt, miszerint az árfolyam különbség mögött nem volt banki szolgáltatás.

Tovább mennék. Az árfolyam különbség követelését a bank fiktív könyvelési tételre alapozva szedte be mindezidáig, a deviza fiktív nyilvántartásba vételére hitelfolyósítás jogcímen, hiszen ilyen bizonylat nem volt, ilyen teljesítést semmi nem tanúsít.

Emiatt tartotta szükségesnek a kormány, hogy az árfolyam kockázat eddigi követelése miatt kialakult tarthatatlan helyzetet a pusztán nyilvántartásba vett deviza forintosításával rendezze.

Azonban a jogszabály alkotói nem jártak el körültekintően, kötötték magukat a Kúria határozatához, és az adósra jogellenesen hártott eddigi árfolyam különbségről nem mondták ki, hogy visszajár az adósnak. Valamint nem a folyósításkori árfolyam alkalmazását rendelték el a nyilvántartott deviza forintosítása során, hanem piaci árfolyamon történő forintosítást engedélyeztek a pénzintézeteknek.

Ez által az álláspontom szerint az általam megsemmisíteni kért törvényhelyek az Alaptörvény Szabadság és Felelősség elnevezésű részében található alapjogainkat sértik.

Indokolnám, hogy miért sérti az alaptörvény egyes rendelkezéseit a két törvényhelybe foglalt rendelkezés a forintosítás végrehajtása során a devizaalapú hitelezésben.

XIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az elszámolás során tisztességtelennek mondott összegben túl az árfolyam erősödése miatt árfolyam különbözetet kellett fizetnünk. Ezek a pénzeszegek jogellenesen lettek terhünkre felszámítva, így az árfolyam különbözet megfizetésével is sérült a tulajdonhoz való jogunk. *Olyan pénzeszeget kellett átadnunk, és nélkülözni, amelynek tulajdonlása minket illetett volna meg, hiányában az életminőségünk és a fizető képességünk sérült egyéb fizetni valóinkat illetően.* A jelentős havi törlesztő emelkedés, ami a tisztességtelennek ítélt tételekből és az árfolyam különbözetből tevődött össze, fizetési képtelenséget idéztek elő idővel, hiszen egyre halmozódott a tőlünk jogalap nélkül elvont pénzeszeg. Emiatt egyéb dolgaink eladására került sor, hogy teljesíteni tudjuk a banki követelést, a végrehajtás elrendelésével pedig a lakóingatlanunkat elárverezhetik, ingóságainkat, egyéb ingatlanunkat is elvehetik. A bérünket megterhelhetik. ***Tehát a tulajdonhoz való jogunk a jogellenes banki felmondásra alapozott végrehajtás elrendelésével a teljes vagyonunk elvesztésével fenyeget.*** Ezért ezzel az alapjoggal ellentétesen hozta meg az Országgyűlés a piaci árfolyamon történő forintosításról a rendelkezést, miközben az eredetileg nyilvántartásba vett teljes devizaösszeg forintosítására kellett volna a bankot kötelezni, az eddig felszámított árfolyam különbözet visszaszolgáltatására kellett volna kötelezni a bankot, mint ami jogos tulajdonunk kellett volna hogy maradjon. A nyilvántartás szerinti deviza hátralékot pedig, ami az ellenünk elrendelt végrehajtás tárgya, az eredeti árfolyamon kellett volna hogy átszámolja a bank.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

A törvény előtti egyenlőségünket nem lehet biztosítani olyan körülmények között, amikor jogellenes terheket számítanak fel terhünkre. Ebben az esetben a törvényi kötelezéseinket sokkal nehezebben tudjuk teljesíteni, legyen az adó, illeték megfizetése, önkormányzathoz megfizetendő adó. Mivel kevesebb pénzből gazdálkodunk, a hatályos jogszabályok adta jogainkkal pedig nem tudunk élni, hiszen anyagi szűkösség esetén a kultúrához, tanuláshoz való jogunk, az egészséges élethez való jogunk, a pályázati lehetőségek kihasználásának lehetősége mind kérdésessé válhat és vált is. Mindezek miatt a gazdaságban csökken a kereslet, ezzel a munkaerő igény is, és csökken az állam áfa bevétele a lakossági fogyasztás csökkenése miatt.

XXII. cikk35

(1) Magyarország törekszik arra, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeit és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítsa.

A végrehajtás elrendelése, amelyhez a tisztességtelen tételek felszámításán túl az árfolyam különbség felszámítása eredményezett, a lakhatásunkat veszélyezteti, ezzel egyidejűleg a közszolgáltatások igénybe vétele is megkérdőjeleződik. A közműszolgáltatások jelentős részét a saját lakóingatlanunkban van módunk igénybe venni, de elvesztése esetén erre a továbbiakban nincs lehetőség, amennyiben nem jutunk megfelelő lakáshoz.

Mindezek miatt kérem az alkotmánybíróságot, hogy semmisítse meg az általam alaptörvény ellenesnek tekintett jogszabályi rendelkezéseket, és kötelezze a törvényhozó testületet olyan jogszabály meghozatalára, amely elrendeli a folyósítás napi devizaösszeg forintosítását az eredeti árfolyamon, az eddig felszámított árfolyam különbség visszaszolgáltatására kötelezi a bankokat, és a még hátralévő devizatartozás eredeti árfolyamon történő átszámítását rendeli el.

Tisztelettel:

Hajdúböszörmény, 2015. szeptember 25.

Tövviskesné Dsupin Judit